

CONVENCÍO DE CRISTIANS PER EUROPA MANIFEST DE BARCELONA

Nosaltres, dones i homes d'Europa, que, en la nostra condició de ciutadans units per la nostra fe en Jesucrist, honorem els valors dels qui creuen en Déu com a font de Veritat, de Justícia, Bé i Bellesa, i, amb voluntat de diàleg, dels qui, no compartint aquesta fe, respecten aquests valors universals, constatem que:

Actualment, vivim i contemplem l'actual procés de refundació i d'ampliació de la Unió amb il·lusió, esperança i, al mateix temps, amb preocupació.

Il·lusió, pel que significa avançar en termes reals en els grans ideals d'unitat, de solidaritat, de llibertat i de pau, que han animat la construcció europea des del seu inici.

Esperança, pel que pot significar aquest procés per promoure una vida europea qualitativament renovada, generadora d'un estil de pensar i de viure més adequat a la persona, amb què Europa pot contribuir al progrés de la humanitat.

Preocupació, perquè constatem en la vida quotidiana que lluny que queden les institucions i les tasques europees del cor i de la ment dels ciutadans. Preocupats, a més, perquè aquella unitat i solidaritat només seran possibles si arrelen en la consciència de cada persona perquè per a ella tenen sentit. Constatem, així mateix, que en determinats aspectes importants els objectius són lluny de l'ideal de fraternitat humana que va fer néixer aquesta unitat europea. Per veure complerta aquesta il·lusió, transformar en realitat aquesta esperança i superar les dificultats, la Convenció de Cristians per Europa manifesta:

1. La realitat cristiana és, a més d'arrel i base de la civilització europea, sense la qual els seus fonaments manquen d'explicació i de sentit, una realitat comunitària, pública, viva i actuant, que ha d'ésser assumida com a tal pel futur Tractat Constitucional Europeu i els marcs jurídics que se'n puguin derivar. La neutralitat no consisteix a negar la dimensió social de la consciència cristiana de la majoria del poble d'Europa, sinó a reconèixer-la al costat d'altres concepcions globals religioses i no religioses, amb les quals dialoga per aconseguir el bé comú europeu i la fraternitat universal.

2. La dignitat de la persona humana, en totes les seves dimensions, ha d'ésser reconeguda com a principi constitucional bàsic i fonament de la construcció europea, i, per tant, s'ha de reconèixer el dret al desenvolupament i perfecció de la pròpia personalitat per aconseguir així el

bé comú. En aquest perfeccionament, que és fonamentalment una responsabilitat de cadascú, la persona ha de ser ajudada tant per la societat com pels poders públics.

3. La persona té un valor incommensurable i troba la seva perfecció fonamental en la llibertat i en l'amor, amb els quals s'obre a la convivència social, en el treball, la família i el servei a les altres persones. Aquestes poden accedir mitjançant la religió a Déu, com a realitat transcendent que origina i garanteix el valor absolut de la persona. Per això, el futur Tractat Constitucional hauria de reconèixer aquesta realitat altíssima de cada persona, com a ésser únic i irrepetible, i protegir-la contra les amenaces actuals i futures d'usar-la com a mitjà.

4. Els poders públics, en la seva missió de servei al bé comú, han de garantir i respectar els drets fonamentals de la persona. En aquest àmbit, el dret a la vida i a la integritat física i psíquica de la persona són el principi de la resta dels drets. Per tant, el dret a la vida ha d'ésser respectat en tots els moments de l'existència, des de la concepció fins a la mort natural. Això també implica la necessitat de protegir l'embrió de qualsevol atemptat contra la seva integritat i de tota manipulació genètica contrària a la seva dignitat humana, i els ancians i malalts de tota temptació d'eliminació física per preteses raons humanitàries. Una societat solidària i d'acollida fraterna com la que hem de pretendre per a Europa posseeix capacitat tècnica i social per aportar altres respostes a les necessitats dels nens, dels ancians i dels malalts. En una societat que viu situacions d'agressivitat, tota alteració del sentit de la vida, encara que sigui en els seus extrems més dèbils —no nascuts, ancians i malalts—, és generadora d'una cultura que mina la dignitat de l'ésser per preteses raons d'utilitat.

5. Europa ha de reconèixer i garantir en el futur Tractat Constitucional els drets dels pobles que la conformen: el dret a l'existència, a la llengua i cultura pròpies i a l'educació segons les pròpies tradicions, sempre respectant els drets de tots, particularment de les minories.

6. La llibertat religiosa constitueix un dret fonamental sense el qual la llibertat i la democràcia no són possibles. La seva aplicació requereix el dret d'actuar d'acord amb la pròpia consciència, i també requereix el dret a l'expressió social des d'aquestes conviccions religioses. El nou Tractat Constitucional ha d'incorporar les referències explícites necessàries per al reconeixement d'aquesta realitat actual i garantir la seva pròpia organització i el lliure exercici per aconseguir les seves finalitats religioses dins del respecte dels drets fonamentals, valorant un diàleg estructural amb les confessions religioses i respectant l'estatut que tenen en els Estats membres. La defensa d'aquest dret a la llibertat religiosa ha d'ésser un dels criteris de l'actuació exterior de la Unió Europea.

7. La solidaritat és un principi fonamental de la Unió i ha d'ésser entesa i aplicada sota una triple perspectiva complementària: vers els països menys

desenvolupats de la Unió, vers les persones i grups socials més desfavorits, en el si de cada país, i en relació amb els països subdesenvolupats i en vies de desenvolupament del món. La fam, la marginació, l'exclusió dels immigrants, la pobresa material i social són els primers adversaris de la Unió en el seu si i al món. El nou Tractat Constitucional ha de formular uns principis actius i compromisos al seu voltant que posteriorment la comunitat ha d'assimilar i desenvolupar.

8. El matrimoni i la família constitueixen el nucli bàsic sense el qual cap societat pot viure de manera equilibrada i harmònica. Tots dos, matrimoni i família, han d'estar sota l'especial protecció de la Unió en termes jurídics i econòmics, dins del marc de les seves competències, diferenciant-los d'altres formes de convivència que es donen o poden donar-se en la societat i promovent una legislació laboral que fomenti la conciliació entre la vida familiar i la feina.

9. La Unió Europea ha de construir-se des de la llibertat civil de les persones i dels grups en els quals s'integra de manera natural, reconeixent el protagonisme i l'autonomia de la societat civil. Els poders públics han de respectar la iniciativa social, fomentar-la quan sigui insuficient i, en últim terme, suplir-la. Aquest principi de subsidiarietat ha d'ésser contemplat en els seus dos vessants: l'horitzontal, és a dir, la primacia de la iniciativa social davant la iniciativa estatal, i la vertical, amb la intervenció dels poders públics més naturals i propers al ciutadà.

S'ha de fer un èmfasi especial en la subsidiarietat en matèria educativa. La Unió Europea haurà de promoure i donar suport amb els recursos necessaris les iniciatives de la societat civil en aquest camp, i afavorir el ple exercici de la responsabilitat dels pares en l'educació dels fills, garantint-los el dret d'elegir lliurement el tipus d'educació que sigui conforme a les seves conviccions religioses, filosòfiques i pedagògiques.

10. L'activitat econòmica s'ha de dirigir a promoure la millora de la persona i el seu desenvolupament, no pas a l'inrevés, dins de les exigències del bé comú i de la justícia social. En cap cas la persona no pot ser reduïda a un mer instrument de producció, sinó que ha de ser subjecte i fi d'aquesta. La nostra intel·ligència i els avenços tecnològics que aconseguim han de dirigir-se a aconseguir la plenitud d'aquests fins sense menystenir la competitivitat, l'eficàcia i la protecció de la naturalesa, sense obviar la necessària responsabilitat social de l'empresa.

11. Els éssers humans som administradors de la creació, i aquesta responsabilitat i la solidaritat amb les generacions futures ens obliguen a protegir el nostre entorn natural a escala local, europea i mundial i a adaptar els compromisos necessaris per aconseguir-ho.

12. La seguretat internacional és una conseqüència de la pau i de la justícia. Per construir-la és necessària la capacitat de perdó i la resolució de les

causes dels conflictes que la majoria de les vegades estan vinculats a situacions d'injustícia i de conculcació dels drets fonamentals de les persones i dels pobles. El futur Tractat Constitucional ha de reflectir aquest compromís en la recerca de la pau mitjançant la justícia.

Barcelona, 8 de desembre de 2002.
Solemnitat de la Immaculada Concepció de la Verge.